

ΜΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς ὀρ. Ν. Δ. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρον ἔστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίγων δραχμᾶς 3.
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Η ΕΝ ΒΟΝΝΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Καὶ ἄλλοτε ἐποιησάμεθα λόγον πε-
ρὶ τοῦ ἐν Γερμανία Συνεδρίου τῶν Πα-
λαιοκαθολικῶν, ἐνεργούντων πρὸ ἐτῶν,
ὡς γνωστὸν, μεγάλην Ἐκκλησιαστι-
κὴν Ἀναμόρφωσιν, πρὸς τὴν δυνατὴν
τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησιῶν ἑνώσιν,
ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀρχηγόπου
Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἦδη δὲ, πε-
ραιωθεισῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Βόν-
νη ἐκκλησιαστικῆς ἀμφικτυονίας, πᾶς
χριστιανὸς, καὶ ἐν γένει πᾶς ἀνθρω-
πος πολιτισμένος, ἐπιθυμίαν ἔχει νὰ
μάθῃ τίνες ἦσαν οἱ λαβόντες εἰς τὴν
Σύνοδον μέρος σεβάσμιροι ἄνδρες, καὶ
πόθεν, καὶ εἰς τίνα τῶν παρ' Χριστοῦ
ἐκκλησιῶν ἀνήκον, πῶς ἕκαστος αὐ-
τῶν προσηνέχθη καὶ κατὰ πόσον συνε-
τέλεσεν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς καθο-
λικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τῶν
πόθων τοῦ πολιτισμένου κόσμου παν-
τός.

Διότι, τῶ ὄντι εἶναι μὲν ἡ θρησκεία
ἀναγκαία καὶ ἀχώριστος ἀπὸ τῆς τοῦ
ἀνθρώπου φύσεως, καὶ διὰ τοῦτο οὐ-
δεὶς λαὸς ἄνευ θρησκείας ὑπάρχει
ἀλλ' ὁμως μεταξύ τῶν ὑπαρχουσῶν
θρησκειῶν, ἃς πρεσβεύουσιν οἱ ἄνθρω-
ποι, εὐρίσκειται μία ἀληθὴς θρησκεία
καὶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου σὺν αὐτῇ ἀ-
διαλείπτως ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα
μία κοινωνία ἀνθρώπων, οἵτινες εἰσιν
ἠνωμένοι διὰ μιᾶς πίστεως εἰς τὸν Θεόν,
καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποκεκαλυμμέ-
νων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μέσων εὐαρεστοῦν-
τες αὐτῶ. Ἡ δὲ τοιαύτη κοινωνία, ἣτις
ὀνομάζεται Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ,
ἢτοι Βασίλειον τῆς θείας ἐπὶ τῆς Γῆς
Χάριτος, δεόν νὰ ἔχῃ ὁμόνοιαν, εἰρή-
νην καὶ ἀγάπην, ὡς ἐνετείλατο ὁ ἰδρυ-
τὴς αὐτῆς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, πρὸς κοι-
νὴν εἰς τὸ ἀγαθὸν σύμπραξιν καὶ πρὸς
διάδοσιν τῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἀλη-
θειῶν διότι μετὰ τούτων ἀναμφηρί-
στως εἶναι συνδεδεμένη ἡ πρόοδος, ἡ
ἀνάπτυξις καὶ ἡ τελειοποίησις τοῦ ἀν-

θρωπίνου πολιτισμοῦ, καὶ κατὰ συνέ-
πειαν ἡ εὐδαιμονία τοῦ παρόντος βίου,
καὶ ἡ χρηστὴ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος.

Ὅθεν οἵ τε Παλαιοκαθολικοὶ καὶ αἱ
λοιπαὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν
ὄσαι ἔσπευσαν νὰ πέμψωσιν ἀντιπρο-
σώπους εἰς τὴν ἐν Βόννη σύνοδον, ἐκ-
πληροῦσιν εὐχὴν ἀντηχοῦσαν ἀπ' αἰώ-
νων ἐκ μέρους τῶν τῆς ἀνθρωπίνης
προόδου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ
ἐραστῶν τε καὶ φίλων, καὶ τὰ κατὰ τὴν
ἐν Βόννη σύνοδον παγκοσμίου μελέτης
καὶ προσοχῆς εἶναι ἀντάξια.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε
δημοσιευθεισῶν περὶ τῆς ἐν Βόννη Συ-
νόδου ἐπιστολῶν καὶ ἀνταποκρίσεων
πληρεστέρα εἶναι ἡ τοῦ κ. Α. Η. Εὐ-
ταξίου, οὗτινος τὴν ποικίλην παιδείαν
καὶ τὴν καθόλου θεολογικὴν ἐπιστή-
μην ἐξυμνεῖ καὶ ἡ σπουδαιότατη ἑλλην.
ἐφημερίς «Κλειῶ», πρὸς ἣν φιλικῶς
ἀπεστάλη καὶ παρ' ἧς ἐδημοσιεύθη ἡ
ἐκθεσις· διὸ δὴ καὶ ἀπὸ ταύτης ἀρχὴν
ποιούμεθα, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ δημο-
σιεύσωμεν κατόπιν καὶ ἄλλας τοιαύ-
τας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀφορώσας, ἂν ὁ
χρόνος καὶ τὸ στενὸν τῶν τῆς ἐφημε-
ρίδος ἡμῶν στηλῶν ἐπιτρέψωσιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΝΝΑΙΑΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΣ.

Βόννη, 31 11 Ἰουλίου.—Οἱ ἀδήποτε
καὶ ἂν ἦναι ἡ τύχη τῆς τε τῶν Πα-
λαιοκαθολικῶν κινήσεως καὶ τῆς ὑπ'
αὐτῶν πρὸς ἑνώσιν τῶν ἐκκλησιῶν γε-
νομένης ἀποπειράς, ἀμφότεραι αὐταὶ
ἀνήκουσιν ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν. Μετ'
αὐτῶν θὰ μένη ἐς αἰὲ στενωῶς συνδεδε-
μένον καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἡμῶν,
ἣτις νῦν εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἐκ τῆς
ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὸν Οὐατικανὸν
προεληούσης νέας δυτικῆς ἐκκλησίας,
προώριστο δὲ νὰ ἦναι ἅμα ὁ τόπος τῶν
πρώτων διαπραγματεύσεων εἰς συννε-
νόησιν τινὰ μετὰ τῶν νῦν ἀπεσχι-
σμένων τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησιῶν, εἰς

συνεννόησιν, μέλλουσαν νὰ ἐξομαλίη
τὴν ὁδὸν, τὴν ἀγοῦσαν εἰς στενοτέρα
τινὰ προσέγγισιν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.
Τοιαύτης δὲ οὔσης τῆς πόλεως ἡμῶν,
πιστεύω ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ γράψω ἡμῖν
ὀλίγας εἰδήσεις περὶ αὐτῆς. . . .

Ἡ πόλις Βόννη κεῖται ἐπὶ τῆς ἀρι-
στερᾶς τοῦ κάτω λεγομένου Ῥήνου
ὄχθης, ἐν λαμπρᾷ τοποθεσίᾳ, εἰς τὴν
καὶ ὀφείλει τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀκμὴν
αὐτῆς. Εἶναι δὲ ἀρχαία Ῥωμαϊ-
κὴ πόλις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνά-
γουσα τὴν ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τὸν Δρου-
σον.

Ἡ πρωσικὴ κυβέρνησις κατέβαλεν
ἄλλοτε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν
ὑπὲρ τῆς Βόννης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ πα-
νεπιστημείου, ὅπως οὕτω καταλλάξῃ
πως πρὸς ἑαυτὴν τοὺς κατοίκους τῆς
ἐπαρχίας τοῦ Ῥήνου καὶ τῆς Οὐεστφά-
λης, οἵτινες, κατὰ τὸ πλεῖστον καθο-
λικοὶ ὄντες, καὶ παρὰ τὴν θέλησιν αὐ-
τῶν ὑπαχθέντες εἰς κυβέρνησιν διαμαρ-
τυρομένην, ἔφερον κατ' ἀρχὰς βαρέ-
ως τὴν ὑποταγὴν. Ἐσχάτως ἐπέστη-
σεν ἔτι μᾶλλον τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἡ
Πρωσία ἰδίᾳ εἰς τὸ πανεπιστημεῖον,
δι' οὗ ἐλπίζει ὄχι πλέον νὰ καταλλάξῃ,
ἀλλὰ ν' ἀφομοιώσῃ ὅλως πρὸς ἑαυτὴν
τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν, διαδί-
δουσα δι' αὐτοῦ ἀληθῆ ἐθνικὴν παιδείαν
παρὰ τούτοις, οὕτω δὲ κατὰ μικρὸν ἀ-
παλλάσσουσα αὐτοὺς τῶν πνευματι-
κῶν δεσμῶν τῆς Ῥώμης, καὶ καθιστῶ-
σα αὐτοὺς πάλιν ἀληθεῖς, ὡς νομίζει,
Γερμανοὺς. Ἐπὶ τούτῳ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν
ἰδιαιτέραν αὐτῆς προστασίαν τὸ κίνη-
μα τῶν Παλαιοκαθολικῶν, ὧν τοὺς
προεξάρχοντας συγκεντρώσεν ἐνταῦ-
θα, καθιστῶσα καὶ αὐτὴν τὴν Ῥωμανο-
καθολικὴν θεολογικὴν σχολὴν τοῦ πα-
νεπιστημείου παλαιοκαθολικὴν, ὅπως
δι' αὐτῆς ἐπιδράσῃ, εἰ δυνατὸν, καὶ ἐπὶ
τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου τῶν καθο-
λικῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐξελέ-
ξαντο ἔδραν αὐτῶν τὴν Βόννην, καὶ ἡ
διαρκὴς σύνοδος καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν

παλαιοκαθολικῶν, ἐντεῦθεν δὲ διευθύνεται νῦν τὸ ἔλεον τούτων κίνημα· διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον πρῦτιμήθη νῦν καὶ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τὰς περὶ ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν ἡ πόλις αὕτη, ὡς κέντρον τῶν παλαιοκαθολικῶν, οἵτινες, ὡς γνωστὸν, τὸ πρῶτον ἀνεκίνησαν τὸ ζήτημα ἐν τοῖς τελευταίαις χρόνοις, εἶναι δὲ κατ' αὐτὸ ὡς μεσάζοντες, οὕτως εἰπεῖν, μεταξύ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν διαφόρων Δυτικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκ τῶν ἀπεσχισμένων τῆς Ῥωμανοκαθολικῆς ἐκκλησίας.

Ἐπανέρχομαι εἰς τὰ τῆς συνεντεύξεως περὶ ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, περὶ ἣν ἰδίᾳ μέλλω ν' ἀσχοληθῶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις. Ὄφειλω ὁμως ἐκ τῶν προτέρων νὰ δηλώσω ἐνταῦθα, ὅτι θὰ περιορισθῶ εἰς ἀπλὴν τῶν κατὰ τὴν συνέντευξιν ἀφήγησιν, οὐδεμίαν ἰδίαν κρίσιν ἐπαγόμενος περὶ αὐτῶν, ὅπως οὕτως ἀποφύγω ἐνδεχομένης παρεξηγήσεις.

Σήμερον ὀλίγα τινὰ μόνον ἔχω ν' ἀναγγείλω ὑμῖν ἐκ τῆς Βονναίας συνεντεύξεως, καὶ δὴ ἐκ τῶν προκαταρκτικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν. Πρὸ ἑβδομάδος ἀφίκοντο ἐνταῦθα οἱ δύο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιμανδρίται οἱ Κ. Κ. Βρυέννιος καὶ Ἀναστασιάδης, μετ' αὐτοὺς δὲ μέχρι τοῦ νῦν ἐκ Ῥωμανίας οἱ ἐπίσκοποι Γεννάδιος καὶ Μελχισεδέκ, ἐκ Βελιγραδίου ὁ ἀρχιμανδρίτης Σάββας, καὶ ἐκ Πετροπόλεως οἱ καθηγηταὶ Ὀσσίνιν καὶ Ἰάνουσεφ καὶ οἱ Κ. Κ. Φιλιπῶφ, καὶ Κίριεφ. Ἐκ τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας ἀφίκοντο πολλοὶ, ἐν οἷς ὁ διάσημος ἱεροκλήρυξ τοῦ Λονδίνου Κ. Λίδδων, καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Γιβραλτάρης. Ἐπίσης οὐκ ὀλίγοι εἶναι καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ἐξ ὧν μνημονεύω ἐνταῦθα τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ Κ. Σχιάφ (Schaff) ἐκ Νέας Ὑόρκης. Ἐξ Ἀθηνῶν οὐδεὶς ἀφίκετο ἔτι ἕως τῆς ὥρας ταύτης. Οἱ Διαμαρτυρόμενοι τῆς Γερμανίας δὲν θὰ μετασχωσὶ τῆς συνεντεύξεως.

Χθὲς περὶ ὥραν 9 π. μ. προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Δοιλιγγέρου συνήλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου Ρείγκενς οἱ ἐνθάδε παρόντες ἐκ τῶν παλαιοκαθολικῶν θεολόγων καὶ ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν διαφόρων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἵνα συσκεφθῶσι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν μέλλει νὰ γένηται ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ συζήτησις τῶν διαφόρων ὑποκειμένων, περὶ ἃ θὰ ἀσχοληθῆ ἡ συνέντευξις, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Filioque (καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ), ὅπερ, ὡς γνωστὸν, εἶναι τὸ πρῶτον καὶ κύριον ἀπάντων μέλημα. Κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν ἐλάλησε διὰ μακρῶν ὁ Δοιλιγγέρος ἐξετάζων ἱστορικῶς καὶ ὅλως ἀμερολήπτως τὴν περιᾶγιον Πνεύματος διδασκαλίαν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν γέννησιν τῆς διαφορᾶς ἐν τῷ περὶ ἐκπορεύσεως ζήτηματι, καὶ τὰ αἴτια καὶ τὰς περιστά-

σεις, ἐξ ὧν προήλθεν ἡ μετὰ ταῦτα διάστασις καὶ ἔχθρα μεταξύ τῆς Δυτικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐνεκα τοῦ ζητήματος τούτου. Πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Δοιλιγγέρου εἰρημένα συνεφώνησαν πάντες οἱ παρευῶτες. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς δὲν εἶχον εἰσέτι ἔλθει εἰς προσωπικὰς σχέσεις, ὡφειλον δὲ πρῶτον αὐτοὶ νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἔπρεπε νὰ γίνωνται αἱ συζητήσεις, εἶτα δὲ νὰ προσῶσι καὶ εἰς τὴν μετὰ τῶν παλαιοκαθολικῶν συνεννόησιν, διὰ τοῦτο διελύθη ἡ συνέλευσις, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἐπαναληφθῆ αὕτη σήμερον π. μ. ἀφοῦ πρότερον χθὲς μ. μ. συνεσκέπτοντο ἀλλήλοις οἱ ὀρθόδοξοι. Οὗτοι συνήλθον τῷ ὄντι χθὲς μόνον, μετὰ μακρὰν δὲ συνδιάσκεψιν συνέταξαν θέσεις τινὰς, ἃς καὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν σήμερον κοινὴν μετὰ τῶν παλαιοκαθολικῶν συνέλευσιν. Τοιαύτας θέσεις ὑπέβαλε καὶ ὁ Δοιλιγγέρος, οὕτω δὲ ἀπεφασίσθη ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τὰς συζητήσεις νὰ γίνηται ἡ ἐξῆς διάκρισις μεταξύ δόγματος, καὶ αἰρέσεως. Ὑπὸ τὸ πρῶτον νοητέον πᾶν ὑποκείμενον πίστεως ἀπαντῶν ἐν τῇ ἀγ. Γραφῇ καὶ ἐν τῇ παραδόσει, ὑπὸ αἵρεσιν δὲ πᾶν ὅ,τι πρὸς τε τὴν ἀγ. Γραφὴν καὶ τὴν παράδοσιν, ἄρα πρὸς πᾶν δόγμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀντιφάσκει. Πολλὰ ὑπάρχουσι τὰ μεταξύ δόγματος καὶ αἰρέσεως, ἐν οἷς ἡ ἀτομικὴ γνώμη καὶ πεποιθήσις ἐκάστου ἥτις τότε μόνον θεωρητέα ὡς αἵρεσις, ὅταν ἐν ἀντιφάσει πρὸς τε τὴν Γραφὴν καὶ τὴν παράδοσιν οὔσα, κηρύττηται εἰς δόγμα.

(Ἀκολουθεῖ.)

Ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 Αὐγούστου ἐκτενεῖ ἡμῶν ἄρθρον προεπινοημένον, ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Σχολάρχου κ. Χούμη βδελυρὰ τοῦ λεγομένου διδασκάλου Ἰω. Ἀργυράκη διατριβῆς, ἡ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 231 φύλλῳ τῆς «Πανόπης», ἔμελλε νὰ κατεξαναστήσῃ τὴν κοινωνίαν. Τῷ ὄντι πλεῖστα τῶν ἐνταῦθα καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδων, ἀθόρμητοι ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Ἀργυράκη, ἐπετίμησαν τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ προὔτειναν τῇ τε Κυβερνήσει καὶ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Σύρου, τὴν ἀπὸ τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Μητροπόλεως ἀποβολὴν τοῦ.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀργυράκης μὴ δυνάμενος ν' ἀντιστῆ εἰς τὸν χεῖμαρον τῆς κοινῆς ἀγανακτήσεως, κατέφυγεν εἰς τὴν συνήθη αὐτῷ στρατηγικὴν, ἀρνούμενος ὅτι εἶναι συντάκτης τῆς τελευταίας κατὰ Χούμη βδελυρᾶς διατριβῆς, ὑπερ δεικνύει ἡλίου φαινότορον, πόσον εἶναι ἀληθῆ τὰ κατὰ τῶν Χούμη γραφόμενα καὶ διαδιδόμενα, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ γράφων καὶ διαδίδων αὐτὰ μοιρομανῆς Ἀργυράκης, ἀναγκάζεται τέλος ὑπὸ δέους νὰ τὰ ἀρνήται.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τοιοῦτός τις τυγχάνει ὁ Ἀργυράκης, φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἀνάξιος τοῦ λοιποῦ ἀπαντήσεως, ἀφοῦ μάλιστα μεταμορφώθη ἀστεῖως, ὑπὸ τρόμου, εἰς Γεώργιον Κυτριλάκην, καὶ κρυβεῖς ὅπισθεν τούτου, ἤρξατο πάλιν συκοφαντῶν καὶ ὑβρίζων τοὺς

ἀδελφούς μου, διαβάλλον δὲ καὶ ἐμὲ παρὰ διαφόροις ἡμῶν συμπολίταις, ὡς δῆθεν κατ' αὐτῶν ἐν τῇ «Στοᾶ» γράφαντα. Διότι, καὶ πάλιν ἂν ἀπαντήσωμεν αὐτῷ σπουδαίως, καὶ ἀναιρέσωμεν μίαν πρὸς μίαν τὰς ψευδολογίας του, αὐτὸς ἀπὸ Κυτριλάκηϊσως μεταμορφωθῆ εἰς Μπεζαντὴν ἢ ἄλλον τοιοῦτον, καὶ ἐξακολουθῆ ὅπισθεν τούτων τὸ ἐντιμον ἔργον του. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς διατείνεται, γινώσκουσιν ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθῆναις τί ἐστὶ Χούμης καὶ τί ἐστὶν Ἀργυράκης, ἀναδημοσιεύομεν ὡδε τὰ παρὰ διαφόρων ἐφημερίδων κατ' αὐτὰς γραφέντα, ὅπως βεβαιωθῶσιν οἱ ἀναγνώσται περὶ ταύτης τῆς ἀληθείας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἣν ὁ Ἀργυράκης ἐπικαλεῖται.

Ἴδου τὰ περὶ Ἀργυράκη γραφέντα παρὰ διαφόρων συναδέλφων, οἷς καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ κοινωνία θέλομεν ἐμολογεῖ χάριτας, ὡς ἐξαναστασῖν ἀθρομήτως κατ' ἀνθρώπου, ὅστις διὰ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ καὶ τὴν συμπεριφορὰν, δὲν εἶναι ἄξιος νὰ λογιζέται μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν δημοσιογράφων.

« — Δὲν εἶναι τόσο ἀξιοκατάκριτοι οἱ διὰ μυρίων μέσων λυμαινόμενοι καὶ διαφθείροντες τὴν κοινωνίαν ὅσοι εἰσὶν ἀξιοκατάκριτοι ἐκεῖνοι ὅτινες ἐν ᾧ δύνανται νὰ τιμωρήσωσιν αὐτοὺς πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ ἀδιανοήτου ἐξηγουμένου. Ἐν Σύρῳ ἀπὸ πολλοῦ ἐμφωλευεῖ Ἀργυράκης τις ὅστις διὰ τῶν *libellolographicῶν ἐφημερίδων ἀρέλαβε νὰ διδάξῃ τὴν κοινωνίαν*, εἰσερχόμενος ὅτε μὲν εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν οἰκογένειαν, ὅτε δὲ διαπλάττων καὶ δημιουργῶν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν αἰσχρὰν πράξιν καὶ ἄλλοτε πάλιν διασύρον τούτον ἢ ἐκεῖνον τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ ἐντιμοτέρων τῆς Σύρου πολιτῶν. Ἄλλ' ὅστις πρό τινος κατέστη τὸ σημεῖον πρὸς τὸ ὅποιον βάλλουσι τὰ βέλη τῶν συκοφαντικῶν καὶ ὑβρέων τοῦ Ἀργυράκη εἶναι ὁ Σχολάρχης κ. Γ. Χούμης μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν. Περὶ αὐτῶν σκέπτεται, περὶ αὐτῶν διανοεῖται, περὶ αὐτῶν σχεδιάζει καὶ ἐνεργεῖ, πάντα μόχθον μοχθῶν, καὶ πάντα ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος, ὅπως ἀποδείξῃ τοὺς ἀδελφούς Χούμη ἴμοιους ἐαυτῷ· μὴ δυνάμενος δὲ νὰ κατορθώσῃ τούτο, προβαίνει εἰς τοιαύτας ὑβρεῖς καὶ συκοφαντίας, τὰς ὁποίας οὐχὶ δημοσιογράφος, οὐχὶ διδάσκαλος τῆς ἱερατικῆς σχολῆς, τῆς ὁποίας κακῆ μοῖρα τυγχάνει ὢν ὁ Ἀργυράκης, ἀλλ' οὐδ' αὐτὴ ἡ ἰσχὺς τοῦ ὄχλου καταδέχεται ποτὲ νὰ ἐκστομίση. Περὶ τούτων ὅλων πᾶς δύναται νὰ πληροφορηθῆ, ἀναγινώσκων τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Ἡλίου», σπουδαίως ἐφημερίδος ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένης. Ἐν αὐτῷ ὡς ἐν διαυγῇ κατόπτρῳ ἀντανάκλαται ζωηρῶς ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἐν αὐτῷ βλέπει τις καὶ διδάσκεται ὅλας τὰς ὑποστάσεις καὶ διαστάσεις τῆς συκοφαντίας. Καὶ ἐν τούτοις, ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἐπαγγέλλεται τὸν δημοσιογράφον, δηλαδή τὸν διδασκάλον τῆς κοινωνίας!!! ἐξηγεῖ καὶ ἐρμηνεύει τοὺς θεῖους καὶ ἀποστολικούς κανόνας τῆς ἱεράς ἡμῶν θρησκείας ἐν τῇ ἱερατικῇ τῆς Σύρου σχολῇ πρὸς μὲρῶσιν βεβαίως τοῦ κλήρου!!!!!! χρησιμεύει δὲ καὶ ὡς ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ Τήου!!!!!!

Ἀρχόμενοι εἶπομεν ὅτι μόνον ἡ ἀτιμωρησία ἐκθρασύνει τοὺς ἀνθρώπους τούτους, δὲν δυνάμεθα ὁμως νὰ ἐννοήσωμεν διατὶ ὁ μὲν κ. ὑπουργὸς τῆς παιδείας διατηρεῖ τὸν Ἀργυράκην εἰς δημοσίαν θέσιν, ὁ δὲ Ἀρχιεπί-

σκοπος ως γραμματέα του, εκτός αν αι πράξεις του δεν ποιούσιν αυτοίς κακὴν ἐντύπωσιν.» (Λαός.)

— Ἐν τῇ ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένη ἀξιολόγῳ ἐφημερίδι «Ἡλιος» ἀνέγνωμεν μακρὸν ἄρθρον περὶ τινος Ἀργυράκη, διδασκάλου τῆς ἱερατικῆς σχολῆς. Διὰ τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἀποδίδονται τῷ κ. Ἀργυράκῃ ὠρισμένοι κατηγορίαι, δι' αἷς ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ οφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τῶν δευσιῶν ἀνακρίσεων. (Μηνύτωρ.)

« Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ «Μέλλον» τῶν Ἀθηνῶν τὰ ἐξῆς, τὰ ὅποια ὡς ὀρθὰ συσταίνομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐφ' ᾧ τὸν συγχαιροῦμεθα ἐπὶ διορισμῷ καὶ διατηρήσει τοιούτων διδασκάλων! »

« Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 231 φύλλῳ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Πανόπης» ὁ γνωστός αὐτῆς συντάκτης, διδάσκαλος τῆς ἱερατικῆς σχολῆς καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχιερέως κ. Ἀργυράκης, τοσοῦτω κακοήθως καὶ σκανδαλωδῶς καθάπτεται τοῦ ἀξιοτίμου σχολάρχου Σύρου κ. Γ. Χούμη καὶ τοῦ ἐπίσης ἀξιοτίμου ἰατροῦ κ. Ζαλώνη, ὥστε ἀπορεῖ τῇ ἀληθείᾳ τις, ἐὰν ὁ γράψας τοιαῦτα, κατὰ συναδέλφου μάλιστα, εἶναι ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ γνωστῶν κατοίκων τῶν καταλυμάτων, ἢ διδάσκαλος τῆς κοινωρίας, καὶ δὴ καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχιερέως. Ἐὰν δ' ἀξιοτίμος τῆς παιδείας ὑπουργὸς ἀνέγνω τὰ ἐν τῇ «Πανόπῃ» κατὰ τῶν ρηθέντων ἀξιοτίμων κυρίων Χούμη καὶ Ζαλώνη, καὶ δὲν προέβη ἀμέσως εἰς τὴν τιμωρίαν τοῦ κ. Ἀργυράκη, εἶναι πολὺ ἀξιοκατάκριτος ἀξιοκατακριτότερος δὲ τούτου εἶναι καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Σύρου καὶ Τήνου, ὅστις ἀνέχεται εἰσέτι ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ συκοφαντὴν καὶ ὑβριστὴν τῆς τιμῆς ἀνθρώπων οὓς δὲν δύναται ν' ἀτενίσῃ.» (Ἐρμούπολις.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Προχθές ἤρξαντο τακτικῶς αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐνταῦθα Β. Γυμνασίου, καὶ τῶν εἰς αὐτὸ προσσηρημένων Ἑλλήνων Σχολείων. Οἱ τε Καθηγηταί, οἱ Διδάσκαλοι καὶ οἱ Προϊστάμενοι αὐτῶν, πάντες ἀνεξαιρέτως παρόντες ἐνταῦθα, ἐπελήφθησαν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων. Πεποιθήκαμεν ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ οὗτοι Σύλλογοι, καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον σχολικὸν ἔτος θέλουσιν ἐργασθῆ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ πέρυσι ζήλου, καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας.

— Καὶ ὁ σεβάσιμος τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς προϊστάμενος κ. Μεθόδιος ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ταξειδίου, καὶ ἐπελήφθη καὶ οὗτος μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πέρυσι προθυμίας τῶν ἑαυτοῦ ἐργασιῶν. Πεποιθήκαμεν ὅτι ὁ χρηστός ἀνὴρ ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ αὐτοῦ φρονήσει θέλει θεραπεύσει πᾶν ἀσθενὲς καὶ ἀνακληρώσει πᾶν τὸ ἐλλείπον, τὴν θεῖαν ἐπικαλούμενος πάντοτε τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριν.

— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν, ἐρχομένου τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκ Τήνου, ναύτης αὐτοῦ πεσὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπίνη. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀνευρεθὲν, ἀνήρθη, καὶ κομισθὲν εἰς Σύρον, ἐνεταφιάσθη. Ὁ δυστυχὴς εἶχε πολυμελῆ οἰκογένειαν, ἣτις διαμένει ἐν Ἰ-

δρυ, καὶ ἐγκαταλείπεται ἀπροστάτετος.

— Τῇ ἐπομένῃ δευτέρᾳ 8ῃ τρέχοντος, τελεῖται ἡ πανήγυρις τῶν γενεθλίων τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ναῷ τῆς ἐξοχῆς Χρούσων. Γνωστοὶ οἱ ἐπίτροποι τοῦ ἱδρύματος ἐπὶ θρησκευτικῇ εὐλαθείᾳ καὶ προθυμίᾳ, ἀφῆσαν ἀπὸ τοῦδε τὰς ἐργασίας αὐτῶν, καὶ καταγίνονται εἰς τὰ τῆς ἐορτῆς, ἣτις εἶναι ἡ ἐν Σύρῳ τῶν κινήτων ἐορτὴ, καὶ οὐχὶ ἡ τοῦ ἀγ. Ἰωάννου, ὡς προχθές ἐκ παραδρομῆς ἐσημειώσαμεν.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν «Φορολογούμενον» ἐφημερίδα Πατρῶν:

« Αἱ Τράπεζαι Ἑθνικῆ, Πιστωτικῆ καὶ Ἰονικῆ ἔπαυσαν πρὸ ἡμερῶν τὰς προεξοφλήσεις τοῦτο οὐκ ὀλίγον παρακωλύει τὰς συναλλαγὰς κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.»

— Καὶ ἐν Ἐρμούπολει καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐμπορικαῖς πόλεσι τῆς Ἑλλάδος μεγίστη ἐπῆλθεν ἀχρηματία καὶ καταθλιψὶς ἐν γένει τοῦ ἐμπορίου, ἐνεκα τῶν μέτρων ἃ ἔλαβον αἱ Τράπεζαι, ἐν ἐποχῇ μάλιστα καθ' ἣν γίνονται αἱ σπουδαιότεραι ἐπιχειρήσεις. Διὸ ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῶσι παρὰ τῶν ἀρμοδίων τὰ κατάλληλα πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ μέσα.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Οὐρανίας, ἀδελφῆς τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Μιλ. Ζαχαριάδου, μετὰ τοῦ ἐκ Ζακύνθου ἐμπόρου κ. Εὐστ. Καϊκάλη. Γινώσκοντες τίνα ἡσθάνθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χαρὰν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ τῆς ἀδελφῆς ἀποκαταστάσει ὁ κ. Ζαχαριάδης, ὅστις ἐκπληροῖ μετὰ σπανίας ἀρετῆς καθήκοντα ἀδελφοῦ ἅμα καὶ πατρὸς, συγχαιροῦμεν αὐτῷ ἐκ μέσης καρδίας, καὶ εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφουσι τὰ βέλτιστα.

— Ὡσαύτως τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀποφοίτου τῆς νομικῆς καὶ ἀξιολόγου συμπολίτου ἡμῶν κ. Θεοδώρου Σαρικᾶκη μετὰ τῆς εὐπαιδέτου καὶ πολυθελγήτρου δεσποινίδος Εὐάδνης, ἀδελφῆς τοῦ συντάκτου τοῦ «Νεολόγου Ἀθηνῶν» κ. Γ. Ζολώτα. Τοῖς νεονύμφουσι ἐπευχόμεθα πᾶσαν εὐδαιμονίαν, τῷ ἀδελφῷ καὶ τοῖς λοιποῖς συγγενέσι συνάμα συχαίροντες.

— Ἐν τινι καφενείῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού κειμένῳ, συμπλοκῆς γενομένης τὴν ἐσπερὰν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐπληρώθη ἀκινδύνως οἰνοπόλης τις δι' ἐγχειρίδιου.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρὰ ταῖς ἐνταῦθα πολιτικαῖς φυλακαῖς ἐπιστάτης κ. Μιχαὴλ Γρέκας. Ἡ παῦσις αὐτῆ γενομένη εἰς οἰκογενειάρχην καλῶς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐντίμως ἐκπληροῦντα, ἀπεδοκιμάσθη γενικῶς καὶ ἐλύπησε πάντας τοὺς τὴν ἀρετὴν ἐκτιμώντας.

— Ἡ ἄρσις τῆς πολιορκίας τῆς Τρεβιγγνης, ἀντὶ τοῦ ἐπισπεύσαι τῆς ἡσυχίας τὴν ἀποκατάστασιν, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῶν ἐκατέρωθεν ἐχθρῶν, αἵτινες θὰ συμπληρώσωσι τὴν καταστροφὴν τῆς δυστυχοῦς ἐπαρχίας. (Κλειώ.)

Ἀξιότιμε Κε Συντάκτα τῆς «Πανόπης»

Τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 233 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας ἐν τοῖς διαφόροις ἐκτιθέμενα, περὶ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πανήγυριν τοῦ Ἀυγούστου προσερχθέντων εἰς τὸν ὑπὸ τὴν Ἐφορείαν μας Ἰ. Ναὸν ἀδαμαντίνων ἐ-

νωτίων, δὲν ἔχουσιν ὅπως ἐκτίθενται εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, ἀλλ' οὕτω.

Τὸ ἐσπερὰς τῆς 13 Ἀυγούστου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ συνάδελφος ἡμῶν κ. Ψάθης μετὰ τὸν ἐσπερινόν, ἔφερέν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιτροπικοῦ, κατὰ τὴν ἐπικρατούσαν τάξιν, ἐν ζεῦγος χρυσῶν ἐνωτίων πεποικίλμένων σμάλτοις καὶ ἀδάμασι, καθὼς καὶ ἐν ἑτερον χρυσῶν ἀπλῶν, ὅπως ζυγισθῶσι καὶ περιγραφῶσι, πρὸς ἐκδόσιν τοῦ σχετικοῦ διπλοτύπου ἀμέσως δὲ τότε, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 214 τῆς 13 Ἀυγούστου ε. ε. διπλότυπον, ἔχον ἐν λέξεσιν οὕτω:

Ἀριθ. 214.

Ἱερὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας.

Ἐκ τῆς Ἰ. Εἰκόνας.

Ἐν ζεῦγος χρυσῶ ἐνώτια μὲ σμάλτον, καὶ ἀνὰ δύο ἀδάμαντας, ἐκαστον ἐνώτιον δράμια δύο καὶ τρία τέταρτα. — Ἐν ὁμοίον χρυσῶ, δράμια πέντε ὄγδοα.

Ἐν Τήνῳ 13 Ἀυγούστου 1875.

Ὁ Ταμίης

Ὁ Γραμματεὺς

Α. ΚΑΙΣΑΡ.

Α. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ.

Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνωτέρου διπλοτύπου, παρέστη, κατὰ πρῶτον, ὁ ἐπὶ τῆς Ἰ. Εἰκόνας καὶ ἐπιστάτης, ἱερεὺς, Μάρκος Δεσίπρης, καὶ μᾶς ἀνήγγειλεν, ὅτι, ἡ εἰς τὴν Ἰ. Εἰκόνα ἀναθεῖσα τὰ ἐν λόγῳ ἀδαμαντίνια ἐνώτια Κυρία, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτὰ τῷ εἵπομεν, ὅτι τοῦτο ἐπρεπε νὰ μᾶς γνωστοποιηθῇ ἐγκαίρως, διότι ἀφοῦ ἤδη ἐξεδόθη τὸ διπλότυπον, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀφιερωτρίας μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθε καὶ ἡ ἰδία Κυρία (τῆς ὁποίας μᾶς εἶναι ἀγνωστον καὶ τὸ ὄνοματεπώνυμον, καθότι τὰ ἀφιερωθέντα παρ' αὐτῆς ἐνώτια, ἀφιερώθησαν εἰς τὴν Ἰ. Εἰκόνα ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Γραφεῖον, ἵνα τεθῆ ἐν τῷ διπλοτύπῳ τὸ ὄνομά της), καὶ ἐπανελάθωμεν καὶ εἰς αὐτὴν τὰ αὐτὰ προσθέντες, ὅτι τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἐκτιμηθῶσιν, καὶ κατόπιν ἐκποιηθῶσιν ἐν Σύρῳ ὅλα τὰ ἀναθήματα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἰδικά της, καὶ νὰ διορίσῃ ἓνα ἐπίτροπόν της ἐκεῖ, ἵνα τότε φροντίσῃ καὶ τὰ ἐξαγοράσῃ, διότι ἄλλως μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ πράξωμεν, χωρὶς νὰ μᾶς ζητήσῃ εἴτε διπλότυπον εἴτε ἄλληλιν ἀπόδειξιν.

Τὸ ἀνωτέρω διπλότυπον δὲν ἀπεκόπη εἰσέτι ἐκ τοῦ στελέχους, καθὼς ἐκ τῆς Ἰ. εἰκόνας ἐκδοθὲν, καὶ οὕτω μένει προσκεκολλημένον ἐν αὐτῷ.

Μετὰ τὰ εἰρημένα, Κε Συντάκτα, παρατηρεῖτε ὅτι παρεμορφώθη ἡ ἀλήθεια, κατὰ τὴν δυστυχῶς ἐπικρατήσασαν συνθήειαν, καὶ τοῦτο διὰ τὸν εὐνόητον λόγον, τοῦ νὰ συκοφαντῆται ἀδίκως ἡ Ἐπιτροπὴ, νὰ διασύρηται δὲ δωρεὰν καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ ἀγαθοεργοῦ τούτου Καθιδρύματος, ἄνευ δικαίου λόγου.

Δέχθητε κτλ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

τῆς Εὐαγγελιστρίας

Κ. ΝΑΖΟΣ. Α. ΚΑΙΣΑΡ. Α. ΨΑΘΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βελιγράδιον, 27)8 76ρίου. — Ἡ ἐφημερίς «Vidovdan» ἐξάγει τὰς μεγίστας δυσχερείας καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου, ἀλλ' οὐδὲν ἤττον φρονεῖ ὅτι ἡ περὶ βοήθειας αἰτήσεις τῶν Ἐρζεγοβινίων δὲν πρέπει ν' ἀπορριφθῇ. Ἐὰν τε εὐτυχῶσιν ἐὰν τε μὴ

(λέγει η «Vidovdan»), είμεθα δπωςδήπο-
τε ήναγκαζόμενοι να κηρύξωμεν πόλεμον
κατά των Τούρκων». Το κέρθρον τής έφημε-
ρίδος ταύτης ένεποίησε τούς πάσι βαθείαν
αίσθησιν άδηλον όμως εάν έκφράξη το
φρόνημα τής κυβερνήσεως. Ο ήγεμών Μίλαν
άπηλθεν εις Κραγούγεβατς, όπως κηρύξη την
ένάρξιν των συνεδριάσεων τής Σκουπιστίνας.

Ζάρα, 28]9. — Το Μυροβούνιον θα κη-
ρύξη εντός ολίγων (;) ήμερών τον πόλεμον.

Βελιγράδιον, 29]10 (έναρξίς τής Σκου-
πιστίνας). — Ο Μίλαν έκφράζει εν πρώτοις
συμπάθειαν προς τον άγώνα των Βοσνίων
και των Έρζεγοβινίων. Είτα άπαριθμεί τα
υποβληθησόμενα νομοσχέδια περι άυτονομί-
ας των δήμων και έλευθερίας του τύπου.
Εν τέλει ο ήγεμών ειπε. «Πέποιθα ότι το
Έθνος θά' μοι παράσχη χείρα άρωγών προς
εκτέλεσιν τής δυσχερούς έντολής μου, κατά
τούς νυν μάλιστα κρίσιμους καιρούς, και
ότι η Σερβία θα προσενεχθή και σήμεραν ο-
πως προσηνήχθη άλλοτε επί παραπλησίαν
περιστάσεων». Οί βουλευται έπεκρότησαν
ένθουσιωδώς, αναφωνήσαντες «ναί, τουτο
θέλομεν».

Ραγούζα, 20]10 — Οί επαναστάται του
Ζουψίου από δύο ήμερών ήγωνίζοντο επιτυ-
χώς κατά των Τούρκων άφ' ου όμως προ-
σήλθον εκ Τρεβίγνης εις επικουρίαν των ο-
θωμανών τρία τάγματα μετά μιας κανονι-
οστοιχίας, οι επανάσταται ήναγκάσθησαν
να άποχωρήσωσιν, εγκατάλιπόντες εις τούς
Τούρκους εν πυροβόλον.

Κωνσταντινούπολις, 29]10. — Κατά τα
εκ Μοστάρ επίσημα τηλεγραφήματα, οι έ-
παναστάται διεσκορπίσθησαν εις τα έρη. Ο
τουρκικός στρατός κατέλαβε πάσας τας πο-
ποθεσίας των επαναστατών.

Λονδώνον, 29]10. — Ο λόρδος Ρώσελ,
μη δυναθείς ένεκεν άσθενείας να προεδρεύση
τής χθές γενομένης ύπερ των Έρζεγοβινοί-
ων συναθροίσεως, επέστειλε γράμμα, εν ο
λέγει ότι μάταιον το έλπίζειν ότι είναι δυ-
νατόν να χορηγήση η Τουρκία έγγυήσεις ά-
γαθής κυβερνήσεως. Εάν αι ευρωπαϊκαι δυ-
νάμεις μη θελήσωσι να επέρηθωσιν εις την
εσωτερικήν διοίκησιν τής Πύλης, ουδέν άλλ-
λο άπομένει τότε, η να δημιουργηθή ανε-
ξάρτητος κυβέρνησις. Ο Ρώσελ επιθυμεί να
γίνωσιν η Θεσσαλία και η Άλβανία χωρι-
σταί (ήμιανεξάρτητοι) επαρχίαι· χαίρει δε
δεν Άγγλία, Ιταλία και Γαλλία, μετέχουσι
τής επιτροπής, ήτις θα ασχοληθή περι την
έρευναν των εϋχών του λαου και εις την
σύστασιν αγαθου και επεικούς πολιτεύμα-
τος, επί καλῶ των επαναστασών επαρχιών.
Η σύστασις τοιούτου πολιτεύματος, ην θα
εδέχτο και η Πύλη, θα ήτο το κάλλιστον
εξαχόμενον τής ενεργείας των δυνάμεων. —
Οί συνελθόντες εψήφισαν διαφόρους αποφά-
σεις, δι' ών παρέχονται προς τούς επανα-
στάτας τα ύπο του νόμου επιτρεπόμενα
βοηθήματα.

Κύριε συντάκτα του «Η.Μου».

Πληροπορούμεθα ότι ο πρώην δεξιός ψάλ-
της του ίερου ναου τής Κοιμήσεως Θεοφά-
νης πολλάς καταβάλλει ενεργείας, όπως
επανέλθη εις την θέσιν του, και ταυτα, ενῶ
οὐ μόνον αυτός άνευ αιτίας έγκατέλιπε
τον Ναόν κατά τας παραμονάς τής πανη-
γύρειως ήμέρας χάριν εκδικήσεως, προτιμή-
σας θέσιν την προσενεχθεισαν αυτώ εν Πει-

ραισι, άλλ' όπως αφήση άνευ ουδενός μου-
σικού την αξιόλογον ταύτην ένορίαν καθ'
λας τας έορτάς, τηλεγραφικώς προσεκάλε-
σεν εκείθεν και τον άριστερόν ψάλτην, εν
ούτος έπεισε να τον μιμηθή.

Και εν τούτοις έχει νυν το θάρρος ο άν-
θρωπος ουτος ν' απαιτη όπως διωχθή χά-
ριν αυτου ο άρτίως μισθωθείς ύπο του Έκ-
κλησιαστικού Συμβουλίου κ. Έμμανουήλ
Σπανουδάκης αληθής καλλιτέχνης και δια-
κεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος, εκπαιδευ-
θείς εν Κωνσταντινουπόλει, δυνάμενος και
διά τής διδασκαλίας του να καταστή χρη-
σιμώτατος εν τῷ τόπῳ. Άξιοκατάκριτος δε
μάλιστα είναι ο τούτου προκατόχος Θεοφά-
νης, διότι την θέλησιν του άπεφάσισε δι'
αγοραίων μέσων, και διά τινος αναφοράς
παρά των συνοριτών δήθεν γενομένης, και
καθ' εκάστην περιαγομένης εν τοις οίνοπω-
λείοις και τοις οδοις ύπο φίλων του προς
συλλογήν υπογραφών.

Τα μέσα ταυτα δέν επιτρέπονται εις φι-
λότιμον και καλῶς ανατεθραμμένον άνθρω-
πον οίος άπαραιτήτως πρέπει να ήναι ο τον
υμνωδόν του Υψίστου επαγγελόμενος.

Πεπέσιμεθα λοιπόν ότι η τής Κοιμήσεως
Σ. Έφορία δέν θέλει στερήσει την ένορίαν
καλλιτέχνου, οίος ο νυν δεξιός ψάλτης, υ-
πέικουσα εις τοιαύτας ενεργείας. Σ. Μ.

Σ. Σ. Ηλ. Κατά δημοσιογραφικόν κα-
θήκον, καταχωρίζομεν την άνωτέρω ένυπό-
γραφον διατριβήν, γνωστοποιούντες, ότι ού-
τε ενδιαφέρεται, ουτε αναμιγνύεται το πα-
ράπαν ο «Ηλιος» ύπερ η κατά τινος των
ένδιαφερομένων.

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΣΤΥΓΓΡΑΦΑΙ

Η Τ Ο Ι

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ.

Το πρό πολλου άγγελθόν τουτο βιβλίον
δημοσιεύεται προσεχώς, εκδοθησόμενον εις
φυλλάδια αποτελούμενα εκ τεσσάρων τυ-
πογραφικών φύλλων, ών εκάστον τιμάται
δραχμής νέας· άπαρτισθήσεται δε το ο-
λον εξ 7 η 8 τοιούτων φυλλαδίων. Το πε-
ριεχόμενον έσεται ποικίλον, οίον *Διηγήμα-
τα εθρικά, Ιστορήματα εκ των τής Βυ-
ζαντινής εποχής και τής του Άγώνος,
Περιγραφαί και περιηγήσεις, Έργα και
Ήμέραι, Βυζαντιναι και Άττικαι Πινα-
κίδες, Φιλολογικά, Ποιήσεις κλπ. κλπ.*
ών τινα άνέκδοτα.

Εύρίσκονται εν Σύρω παρά τοις βιβλιο-
πόλαις κ. κ. Ι. Κ. Χούμη και Π. Μαίρω,
και τῷ καπνοπωλείῳ «Έλλάς» των αδελ-
φών Σαφαρίνα.

Έν Αθήναις την 28 Ιουλίου 1875.

Ο συγγραφεύς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΩΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ
ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΛΙΒΕΡΠΟΛ.

Άπό το Άγγλικόν άτμόπλοιον «Όλυμ-
πος», του πλοιάρχου Βράουν, καταπλευσαν
άπό Λιβερπούλ την 29 Ιουλίου ε.ε, εξεφορ-

τώθησαν 29 σάκκοι Κόκ, εις διαταγήν.

Παρακαλείται ο παραλήπτης να παρου-
σιασθή και παράλαβη αυτους πληρώνων τον
ναυλον και έξοδα, άλλως, το Πρακτορείον
θέλει ενεργήση εντός 15 ήμερών από σήμε-
ρον τα του Νόμου.

Έν Έρμουπόλει Σύρου, τῇ 1 7εβρίου 1875

(Έκ του Πρακτορείου.)

==o==

Δαπάνη του βιβλιοπώλου και εκδό-
του κ. Ι. Κ. Χούμη, έτυπώθη και πωλεί-
ται παρ' αυτώ η δια τα δημοτικά scho-
λεία, 7η έκδοσις τής Γεωγραφίας του
μακαρίτου νομαρχιακου δημοδιδασκά-
λου Ι. Κ. Βλαστού, ως και η 13η τής
Γραμματικής αυτου έκδοσις. Το ευμέ-
θοδον των διδακτικων τούτων βιβλίων
ελέγχουσιν αι συχναι αυτών ανατυπώ-
σεις, προκαλούμεναι εκ των ταχέως ά-
ναλισκομένων και εκλειπουσών αυ-
τών εκδόσεων.

==o==

Ο υποφαινόμενος από πολλων έτών
διδάσκων ένταυθα την Γαλλικήν γλώσ-
σαν, εν τε τῇ οικία μου ως οικογενει-
άρχης και άλλαχού, και θέλων να δη-
μοποιήσω και μάλλον ευπρόσιτον κα-
ταστήσω τοις σπουδασταίς την διδα-
σκαλίαν μου, συνιστώ προς ευκολίαν
αυτών δύο τάξεις ιδιαιτέρας εν τῇ έν-
ταυθα κατοικία μου, κειμένη κάτωθεν
του Γυμνασίου και απέθαντι του βι-
βλιοδετείου του κ. Σαμψωνίδου, κατά
την οδόν τής Μεταμορφώσεως.

Έκάστη τάξις δέν θέλει περιλαμ-
βάνει πλείονας των 6 μαθητών η μα-
θητριών, και θέλει διδάσκεσθαι τρις τής
έβδομάδος επί μίαν ώραν εκάτερα, άρ-
χομένην την 7 μ. μ.

Τα διδάκτρα είναι προπληρωτέα, και
ορίζονται εις δραχ. αγοραίας 15 δι' έ-
καστον μαθητήν.

Τα μαθήματα άρχονται άμα παρου-
σιασθώσιν 6 μαθηται, των δε τάξεων
η μὲν πρώτη θέλει περιλαμβάνει τούς
άρχαιούς, η δε δευτέρα τούς μάλλον
προκεχωρημένους.

Ο διδάσκαλος τής Γαλλικής,
Φ. Ι. ΣΙΓΑΛΑΣ.

—o—

Παρά τῷ βιβλιοπωλείῳ του κ. Ι. Κ.
Χούμη εύρίσκειται και εις καλήν πω-
λείται τιμήν δλόκληρον σώμα «Παν-
δώρας» σπουδαίου περιοδικου, δεση-
μέραι σπανιωτέρου καθισταμένου.

==o==

Ο γνωστός εν τῇ πόλει μας φιλό-
καλος έμπορορράπτης κ. Άπόστολος
Άργυρόπουλος, εκομίσατο εσχάτως εκ
Παρισίων διάφορα κασμίρια χρωματι-
στά και μαύρα, και διαφόρου είδους
βρετίνας. Οί προσερχόμενοι προς κατα-
σκευήν ένδυμάτων θέλουσι μένει κατά
πάντα ευχαριστημένοι διά τε την ποιό-
τητα και την εργασίαν.

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΟΔΟΥ.»